

ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ ТА ПРАВА «КРОК»

Кафедра _____ прикладної медицини

ЗАТВЕРДЖУЮ
Проректор з навчальної роботи
Н.М. Літвін
«27» вересня 2019 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ДВВС2 Психофізіологічні концепції в медицині
(шифр і назва навчальної дисципліни)

напрямок підготовки
або спеціальність 229 Громадське здоров'я
(шифр і назва напрямку підготовки або спеціальності)
освітня програма Громадське здоров'я
(назва спеціалізації)
інститут, факультет Навчально-науковий інститут медицини
(назва інституту, факультету)
мова навчання українська

РОЗРОБНИКИ

Єна А.І., д.мед.н., професор		(підпис)
------------------------------	--	----------

РОЗГЛЯНУТО ТА СХВАЛЕНО КАФЕДРОЮ

Протокол № 3

від

«26» вересня 2019 р.

Завідувач кафедри

А.І.Єна

© Університет «КРОК», 2019 рік
© (Єна А.І.), 2019 рік

Київ – 2019 рік

1. Опис навчальної дисципліни

Призначення дисципліни	Обсяг дисципліни	Характеристика дисципліни	
Ступінь вищої освіти/ОКР: <u>магістр</u> (назва)	Кредити ECTS / Години 6 / 180	Вибіркова дисципліна	
			заочна форма навчання
Галузь знань <u>22 охорона здоров'я</u> (шифр і назва)	Кількість розділів - 1	Курс / Семестр	
			1/2
Напрямок підготовки /спеціальність <u>229 Громадське здоров'я</u> (шифр і назва)	Кількість тем - 10	Лекції, години	
			12
Освітня програма: <u>Громадське здоров'я</u> (назва)	Форма підсумкового контролю – залік	Практичні, семінарські, лабораторні, індивідуальні заняття, консультації, год.	
			12
		Самостійна робота, години, питома вага	
			156 / 86,6

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: Метою викладання навчальної дисципліни «Психофізіологічні концепції в медицині» є засвоєння базових знань та оволодіння елементарними дослідницьким навиками, які дозволять фахівцю у майбутньому самостійно вирішувати завдання дослідницького і консультаційного характеру у сфері професійної діяльності. Психогігієна та психопрофілактика у своєму розвитку спираються на холістичний підхід у науці про людину, чим підкреслюється важливість гармонійного розвитку всіх складових людини для досягнення повного благополуччя.

Основними завданнями вивчення дисципліни “ Психофізіологічні концепції в медицині ” є: поширення знань про здоров'я, здоровий спосіб життя; формування навичок оздоровчої поведінки, тобто поведінки, націленої на здоров'я (саногенної) Під оздоровчою поведінкою розуміються будь-які заходи, розпочаті індивідуумом, незалежно від фактичного або суб'єктивно сприйманого стану здоров'я з метою зміцнення, захисту або підтримки здоров'я; створення сприятливих умов для розвинутої особистості; формування навичок збереження психічного здоров'я, для формування оздоровчої поведінки; розробка психопрофілактичних заходів, попередження нервово-психічних порушень; моніторинг психічного здоров'я

населення; розробка та впровадження заходів з оптимізації розумової праці та забезпечення активного творчого довголіття.

Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє дисципліна (взаємозв'язок з нормативним змістом підготовки здобувачів вищої освіти, сформульованим у термінах результатів навчання у Стандарті).

- *інтегральна*: здатність розв'язувати складні задачі і проблеми у сфері громадського здоров'я або у процесі навчання, що передбачає проведення досліджень, застосування наукових теорій та аналітичних методів і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

- *загальні*: здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу; здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях; здатність спілкуватися державною мовою як усно, так і письмово; здатність спілкуватися іноземною (англійською) мовою; навички використання інформаційних і комунікаційних технологій; здатність проведення досліджень на відповідному рівні; здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями; здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел; здатність спілкуватися з представниками інших професійних груп різного рівня (з експертами з інших галузей знань/видів економічної діяльності); здатність працювати в міжнародному контексті; здатність бути критичним і самокритичним; здатність приймати обґрунтовані рішення; здатність розробляти та управляти проектами; здатність діяти соціально відповідально та свідомо; здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя; здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів); здатність усвідомлювати рівні можливості та гендерні проблеми.

- *спеціальні (фахові)*: здатність оцінювати, інтерпретувати, порівнювати та прогнозувати основні показники громадського здоров'я; з здатність розробляти і пропонувати науково обґрунтовані варіанти стратегій, політик та заходів, спрямованих на збереження та зміцнення здоров'я населення, а також оцінювати їх ефективність; здатність аналізувати вплив різних детермінант на здоров'я населення та обґрунтовувати відповідні заходи з їх попередження.

У результаті засвоєння навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен демонструвати такі результати навчання:

Знати:

-загальні та спеціальні фундаментальні професійно-орієнтовані знання, уміння, навички, компетентності, необхідні для виконання типових професійних завдань, пов'язаних з її діяльністю в сфері охорони здоров'я на відповідній посаді (ПРН 1);

-знання у сфері громадського здоров'я та організації системи охорони здоров'я, розробки і впровадження належних заходів забезпечення здоров'я населення (ПРН 2)

Вміти:

Інтегративні кінцеві програмні результати навчання, формуванню яких сприяє навчальна дисципліна:

– визначати пріоритети та оцінювати потреби сфери громадського здоров'я, пропонувати науково обґрунтовані заходи та розробляти відповідні висновки та стратегії, які спрямовані на покращення галузі охорони здоров'я (ПРН 4);

– організовувати заходи з нагляду за станом здоров'я населення з використанням міжсекторального підходу (ПРН 5);

– визначати та застосовувати доцільні заходи і методи попередження і контролю фізичних, хімічних, біологічних, радіаційних та ядерних загроз для здоров'я і безпеки населення (ПРН 7);

– ідентифікувати, аналізувати ризики, пов'язані з впливом на здоров'я населення детермінант навколишнього середовища (фізичних, радіаційних, хімічних, біологічних та виробничих) та організовувати відповідні заходи, спрямовані на захист здоров'я населення (ПРН 9);

– розробляти заходи з профілактики (первинної, вторинної та третинної) захворювань та сприяти їх реалізації на практиці (ПРН 11).

3. Програма навчальної дисципліни

Тема 1. Психогігієна її цілі та завдання. Складові психогігієнічних методів: гігієнічна донозологічна діагностика та корекція психічних станів. Психологічні основи первинної, вторинної та третинної психопрофілактики.

Тема 2. Методи психодіагностики та психопрофілактики. Програма психогігієнічних і психопрофілактичних заходів.

Тема 3. Вікова психогігієна. Основні поняття: вікова психогігієна, вікова періодизація, життєвий шлях людини, пренатальна психологія, програма ранньої допомоги, внутрішня картина здоров'я дітей і підлітків, психічне здоров'я студентів, геронтологія, старіння, психічне старіння, психологічне реагування на хворобу, вихід на пенсію, ситуація втрати.

Тема 4. Заходи первинної профілактики психічних порушень у ситуаціях та періодах ризику. Індивідуальна психопрофілактика станів ризику, допомога та самопоміага у кризовій ситуації.

Тема 5. Психогігієнічне значення та методики вивчення основних властивостей нервової системи. Діагностичне значення та методи вивчення уваги. Методи психофізіологічного вивчення пам'яті.

Тема 6. Організація психодіагностичного дослідження донозологічних станів. Екстремальні впливи на психіку. Стрес та дістрес.

Тема 7. Діагностика інтелекту та розумового розвитку. Тести інтелекту. Психодіагностика загальних та спеціальних здібностей.

Тема 8. Монотонність і нервові стомлення. Проблема адаптації та дезадаптації. Методи психодіагностики комунікативних властивостей, емоційності та психотипу у психогігієні.

Тема 9. Вплив «інформаційного голоду» на нервово-психічні функції людини.

Тема 10. Заходи громадської профілактики психічних розладів. Підсумкове заняття. Диференційований залік.

4. Структура навчальної дисципліни

Назви розділів дисципліни і тем	Кількість годин			
	Форма навчання (заочна)			
	усього	у тому числі		
		л	п	с.р.
1	2	3	4	5
Психогігієна її цілі та завдання. Складові психогігієнічних методів: гігієнічна донозологічна діагностика та корекція психічних станів. Психологічні основи первинної, вторинної та третинної психопрофілактики.	20	2		18
Методи психодіагностики та психопрофілактики. Програма психогігієнічних і психопрофілактичних заходів.	20	1	2	17
Вікова психогігієна. Основні поняття: вікова психогігієна, вікова періодизація, життєвий шлях людини, пренатальна психологія, програма ранньої допомоги, внутрішня картина здоров'я дітей і підлітків, психічне здоров'я студентів, геронтологія, старіння, психічне старіння,	20	1		19

психологічне реагування на хворобу, вихід на пенсію, ситуація втрати.				
Заходи первинної профілактики психічних порушень у ситуаціях та періодах ризику. Індивідуальна психопрофілактика станів ризику, допомога та самопомога у кризовій ситуації.	20	1	2	17
Психогігієнічне значення та методики вивчення основних властивостей нервової системи. Діагностичне значення та методи вивчення уваги. Методи психофізіологічного вивчення пам'яті.	20	1	2	17
Організація психодіагностичного дослідження донозологічних станів. Екстремальні впливи на психіку. Стрес та дістрес.	20	1	2	17
Діагностика інтелекту та розумового розвитку. Тести інтелекту. Психодіагностика загальних та спеціальних здібностей.	15	1	2	12
Монотонність і нервові стомлення. Проблема адаптації та дезадаптації. Методи психодіагностики комунікативних властивостей, емоційності та психотипу у психогігієні.	15	1	2	12
Вплив «інформаційного голоду» на нервово-психічні функції людини.	10	1		9
Заходи громадської профілактики психічних розладів	20	2		18
Всього	180	12	12	156

5. Теми лекцій

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Психогігієна її цілі та завдання. Складові психогігієнічних методів: гігієнічна донозологічна діагностика та корекція психічних станів. Психологічні основи первинної, вторинної та третинної психопрофілактики.	2
2	Методи психодіагностики та психопрофілактики. Програма психогігієнічних і психопрофілактичних заходів.	1
3	Вікова психогігієна. Основні поняття: вікова психогігієна,	1

	вікова періодизація, життєвий шлях людини, пренатальна психологія, програма ранньої допомоги, внутрішня картина здоров'я дітей і підлітків, психічне здоров'я студентів, геронтологія, старіння, психічне старіння, психологічне реагування на хворобу, вихід на пенсію, ситуація втрати.	
4	Заходи первинної профілактики психічних порушень у ситуаціях та періодах ризику. Індивідуальна психопрофілактика станів ризику, допомога та самодопомога у кризовій ситуації.	1
5	Психогігієнічне значення та методики вивчення основних властивостей нервової системи. Діагностичне значення та методи вивчення уваги. Методи психофізіологічного вивчення пам'яті.	1
6	Організація психодіагностичного дослідження донозологічних станів. Екстремальні впливи на психіку. Стрес та дістрес.	1
7	Діагностика інтелекту та розумового розвитку. Тести інтелекту. Психодіагностика загальних та спеціальних здібностей.	1
8	Монотонність і нервово стомлення. Проблема адаптації та дезадаптації. Методи психодіагностики комунікативних властивостей, емоційності та психотипу у психогігієні.	1
9	Вплив «інформаційного голоду» на нервово-психічні функції людини.	1
10	Заходи громадської профілактики психічних розладів	2
	Всього лекційних годин	12

6. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Методи психодіагностики та психопрофілактики. Програма психогігієнічних і психопрофілактичних заходів.	2
2	Заходи первинної профілактики психічних порушень у ситуаціях та періодах ризику. Індивідуальна психопрофілактика станів ризику, допомога та самодопомога у кризовій ситуації.	2
3	Психогігієнічне значення та методики вивчення основних властивостей нервової системи. Діагностичне значення та методи вивчення уваги. Методи психофізіологічного	2

	вивчення пам'яті.	
4	Організація психодіагностичного дослідження донозологічних станів. Екстремальні впливи на психіку. Стрес та дістрес.	2
5	Діагностика інтелекту та розумового розвитку. Тести інтелекту. Психодіагностика загальних та спеціальних здібностей.	2
6	Монотонність і нервові стомлення. Проблема адаптації та дезадаптації. Методи психодіагностики комунікативних властивостей, емоційності та психотипу у психогігієні.	2
	Всього годин практичних занять	12

7. Самостійна робота

№ з/п	Назва теми	Кількість годин
1	Психогігієна її цілі та завдання. Складові психогігієнічних методів: гігієнічна донозологічна діагностика та корекція психічних станів. Психологічні основи первинної, вторинної та третинної психопрофілактики.	18
2	Методи психодіагностики та психопрофілактики. Програма психогігієнічних і психопрофілактичних заходів.	17
3	Вікова психогігієна. Основні поняття: вікова психогігієна, вікова періодизація, життєвий шлях людини, пренатальна психологія, програма ранньої допомоги, внутрішня картина здоров'я дітей і підлітків, психічне здоров'я студентів, геронтологія, старіння, психічне старіння, психологічне реагування на хворобу, вихід на пенсію, ситуація втрати.	19
4	Заходи первинної профілактики психічних порушень у ситуаціях та періодах ризику. Індивідуальна психопрофілактика станів ризику, допомога та самодопомога у кризовій ситуації.	17
5	Психогігієнічне значення та методики вивчення основних властивостей нервової системи. Діагностичне значення та методи вивчення уваги. Методи психофізіологічного вивчення пам'яті.	17

6	Організація психодіагностичного дослідження донозологічних станів. Екстремальні впливи на психіку. Стрес та дистрес.	17
7	Діагностика інтелекту та розумового розвитку. Тести інтелекту. Психодіагностика загальних та спеціальних здібностей.	12
8	Монотонність і нервово стомлення. Проблема адаптації та дезадаптації. Методи психодіагностики комунікативних властивостей, емоційності та психотипу у психогігієні.	12
9	Вплив «інформаційного голоду» на нервово-психічні функції людини.	9
10	Заходи громадської профілактики психічних розладів	18
	Всього годин самостійної роботи студента	156

8. Методи навчання

Вивчення навчальної дисципліни «Психофізіологічні концепції в медицині» здійснюється у формі самостійного опрацювання лекційного матеріалу, виконання практичних та індивідуальних завдань, самостійної роботи та контрольних заходів. Лекції з навчальної дисципліни «Психофізіологічні концепції в медицині» подано у вигляді структурованих матеріалів та у формі мультимедійних презентацій за кожною окремою темою календарного плану. Лекційні заняття передбачають викладення теоретичного матеріалу з окресленої проблематики та мають за мету консультативно-оглядове означення проблеми і подання можливих напрямів її вирішення.

Практичні заняття призначені для детального розгляду окремих теоретичних положень навчальної дисципліни «Психофізіологічні концепції в медицині», формування умінь та навичок практичного їх використання шляхом виконання практичних завдань.

Основними формами й методами самостійної роботи студентів з навчальної дисципліни є повторення питань тем лекційних занять, опрацювання основної та додаткової рекомендованої літератури, періодичних видань, опрацювання інтернет-ресурсів; поглиблене вивчення окремих тем курсу, виконання індивідуальних, обов'язкових, додаткових та проблемних питань і завдань та виконання індивідуальних творчих завдань; словникова робота, аналіз, синтез, систематизація, порівняння, узагальнення явищ та фактів з метою підготовки відповідей на поставлені попередньо запитання; складання таблиць, графіків та схем; підготовка до виконання тестового підсумкового контролю знань. Обов'язкові завдання спрямовані на ґрунтовне засвоєння матеріалу, розглянутого на лекційних та практичних заняттях, та забезпечують самоконтроль з боку студентів за рівнем

засвоєння дисципліни. Додаткові завдання, орієнтовані на поглиблення та розширення навчального матеріалу, виконуються на розсуд студентів та зараховуються до загальної рейтингової оцінки як додаткові бали. Процес самостійної роботи з обов'язковою та додатковою літературою дає студенту можливість проявити вміння знайти та відібрати необхідний матеріал з літературних та інших джерел, проаналізувати та систематизувати його.

9. Методи контролю

Для визначення успішності навчання використовуються контрольні заходи. Контрольні заходи включають поточний та підсумковий контроль.

Поточний контроль здійснюється під час проведення практичних занять і має на меті перевірку рівня підготовленості студента до виконання конкретного завдання.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання після закінчення вивчення дисципліни або відокремлених за робочим навчальним планом.

Для контролю знань студентів з дисципліни розроблено завдання для підсумкового контролю з предмету.

Під час вивчення даної дисципліни використовується така форма семестрового контролю: залік.

10. Розподіл балів, які отримують студенти

Оцінювання результатів навчання студентів здійснюється за шкалою Університету (0-100, з урахуванням необов'язкових завдань – 120 балів), національною шкалою.

10.1. Схема нарахування балів з дисципліни

Види та зміст обов'язкових завдань	Максимальна оцінка	Примітки
Підготовка до занять	15	
Виконання практичних занять	40	
Виконання та захист індивідуальної навчально-дослідної роботи	20	необов'язкове завдання
Екзамен	45	
Разом:	100	

Максимальний бал за виконання необов'язкових завдань – 20.

10.2. Умови нарахування балів

Критерії розроблені для переліку базових спеціальних компетенцій.

90 балів та вище виставляють за глибокі знання навчального матеріалу, що міститься в основних і додаткових рекомендованих літературних джерелах, вміння аналізувати явища, які вивчаються, у їхньому взаємозв'язку і розвитку, здатність пропонувати оригінальні рішення, критично оцінювати об'єктивну та суб'єктивну інформацію, здійснювати самооцінку, логічно і послідовно відповідати на поставлені питання, вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання нестандартних практичних задач. **100 балів** можуть бути виставлені за виконання

обов'язкових завдань; **120 балів** – за додаткові необов'язкові завдання з тематики дисципліни.

70-89 балів виставляють за міцні знання навчального матеріалу, включаючи розрахунки, аргументовані відповіді на поставлені питання, які можуть містити неточності; за вміння аналізувати отриману інформацію та пропонувати нестандартні рішення, застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних нестандартних задач, вміння аналізувати явища та пропонувати оригінальні рішення; мають місце окремі помилки.

50-69 балів виставляють за посередні знання навчального матеріалу, його розуміння, вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання стандартних практичних задач, не завжди аргументовані відповіді; має місце значна кількість недоліків, у тому числі неточні, або мало аргументовані відповіді з порушенням послідовності викладення, за невпевненість під час пояснень теоретичних положень; відповідь задовольняє мінімальному позитивному рівню.

00-49 балів виставляють за відтворення обмеженої частини навчального матеріалу; при цьому – невміння його пояснити та вирішувати стандартні практичні задачі навіть за допомогою викладача; мають місце безсистемні фрагментарні знання навчального матеріалу, або їх відсутність; потребує повторного вивчення матеріалу.

При іншому наборі компетенцій та результатів навчальної дисципліни зміст критеріїв може бути іншим.

З метою полегшення користування комплексом типових критеріїв оцінювання та зменшення можливого суб'єктивізму викладачів рекомендується розробляти критерії оцінювання кожної незалежної змістової частини навчального матеріалу.

10.3. Критерії підсумкового оцінювання

Проміжок за накопичувальною шкалою Університету	Оцінка за чотирибальною національною шкалою
90 та вище	Відмінно
70–89	Добре
50–69	Задовільно
1–49	Незадовільно

11. Методичне забезпечення

1. Робоча програма навчальної дисципліни.
2. Комплекс навчально-методичного забезпечення з дисципліни.
3. Конспект лекцій з дисципліни.
4. Питання для підсумкового контролю з дисципліни.
5. Матеріали дистанційного курсу в системі MOODLE.

12. Рекомендована література

Базова

1. Болтівець С.І. Педагогічна психогігієна: теорія та методика: [монографія] К.: Редакція «Бюлетеня Вищої атестаційної комісії України», 2000. 302 с.
2. Коцур Н.І. Психогігієна: Навчальний посібник. / Н.І. Коцур, Л.С. Гармаш – Чернівці: Книги-XXI, 2005. – 380с.
3. Прокопенко А.В. Психогігієна: [навчальний посібник] Острог: Видавництво Національного університету «Острозька академія», 2014.229 с.
5. Афанасьєва Н.Є. Основи психогігієни та психопрофілактики / за ред. Н.Є. Афанасьєва. Х.: НУЦЗУ, 2016. 91 с.
6. Коробчанський В.О. Гігієнічна психодіагностика донозологічних станів у підлітковому та юнацькому віці: Посібник для докторантів, аспірантів, пошукувачів та лікарів. – Харків: Контраст, 2005. – 192 с.
9. Пясецька Н.А. Психогігієна: навчально-методичний посібник / укл. Н. А. Пясецька. Умань.: ВІЗАВІ, 2015 – 150 с.

Допоміжна

1. Куликов Л.В. Психогигиена личности. Вопросы психической устойчивости и психопрофилактики: [учебное пособие] / Л.В Куликов. СПб: Питер, 2004. 464 с.
2. Психология здоровья: [учебник для вузов] / под ред. Г. С. Никифорова. – СПб.: Питер, 2006. 607с.
3. Беляев И.И. Очерки психогигиены. Медицина. 1973. 232 с.
4. Бодалев А. А. Общая психодиагностика. СПб. : Речь, 2000. 440 с
5. Мягченко О.П. Безпека життєдіяльності людини та суспільства. Навчальний посібник - Київ: «Центр учбової літератури», 2010.
6. Ластков Д.О., Сергета І.В., Швидкий О.В. та ін. Основи екології та профілактична медицина. – Київ: ВСВ «Медицина», 2017.

Інформаційні ресурси

1. Всесвітня організація охорони здоров'я – www.who.int
2. Европейская база данных «Здоровье для всех» – www.euro.who.int/ru/home
3. Кохрейнівський центр доказової медицини – www.cebm.net
4. Кохрейнівська бібліотека – www.cochrane.org
5. Національна медична бібліотека США – MEDLINE – www.ncbi.nlm.nih.gov/PubMed
6. Канадський центр доказів в охороні здоров'я – www.cche.net
7. Центр контролю та профілактики захворювань – www.cdc.gov
8. Центр громадського здоров'я МОЗ України – www.phc.org.ua
9. Українська база медико-статистичної інформації «Здоров'я для всіх» – <http://medstat.gov.ua/ukr/news.html?id=203>

10. Журнал British Medical Journal – www.bmj.com
11. Журнал Evidence-Based Medicine – www.evidence-basedmedicine.com
12. Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського - <http://nbuv.gov.ua>

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ЗАЛІКУ:

1. Психогігієна її цілі та завдання.
2. Психогігієні основи первинної психопрофілактики.
3. Психогігієні основи вторинної психопрофілактики.
4. Психогігієні основи третинної психопрофілактики.
5. Методи психодіагностики .
6. Методи психопрофілактики.
7. Основні поняття: вікова психогігієна, вікова періодизація, життєвий шлях людини.
8. Індивідуальна психопрофілактика станів ризику.
9. Психогігієнічне значення та методики вивчення основних властивостей нервової системи.
10. Діагностичне значення та методи вивчення уваги.
11. Методи психофізіологічного вивчення пам'яті.
12. Екстремальні впливи на психіку.
13. Поняття: стрес і дістрес.
14. Діагностика інтелекту та розумового розвитку. Тести інтелекту.
15. Психодіагностика загальних та спеціальних здібностей.
16. Методи психодіагностики емоційності та психотипу у психогігієні.
17. Проблема адаптації та дезадаптації.
18. Поняття: нервові стомлення .
19. Методи психодіагностики комунікативних властивостей у психогігієні.
20. Вплив «інформаційного голоду» на нервово-психічні функції людини.
21. Гігієнічна психодіагностика донозологічних станів в юнацькому віці.
22. Корекція донозологічних психічних станів.
23. Види адаптації.
24. Що таке саногенез. Стадії саногенезу.
25. Вплив зовнішнього середовища на стан людини.
26. Основні властивості нервової системи.
27. Вплив на центральну нервову систему та вищу нервову діяльність людини окремі фізичні, хімічні чинники.
28. Методики вивчення стану індивідуального психічного здоров'я.
29. Граничні стани: астенія, депресія, внаслідок перевтоми.
30. Що таке геронтологія.